

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Ob težavah, ki se lahko v tem času v večji ali manjši meri pojavijo zaradi naraščanja pandemije, ki jo je povzročil COVID-19, obnovimo zaupanje v Gospoda in se soočajmo s to situacijo »z močjo vere, z gotovostjo upanja in z gorečnostjo ljubezni« (Francišek, 8. 3. 2020). Razmere se razlikujejo v različnih delih sveta, toda občestvo svetnikov nas žene, da vzamemo za nekaj svojega vse, kar prizadene druge, kajti »če en del trpi, trpijo z njim vsi deli« (1 Kor 12,26). V primeru stisk, se v molitvi združimo s tistimi, ki prestajajo kritične situacije, v kakršni so sedaj težko oboleli s koronavirusom, prebivalstvo, ki je bilo prisiljeno emigrirati, da bi preživel – sirski eksodus v teh dneh –, družine, ki jih je prizadela tragedija itd.

COVID-19 je ponekod povzročil izredne razmere, kar spremeni običajni ritem in vpliva na splošno duševno stanje ljudi. Dobro je spomniti, da nam Gospod daje svojo milost, da bi se lahko posvečevali tudi v teh negotovih okoliščinah. Pomagajmo drug drugemu pri spoprijemanju s temi razmerami ter izkoristimo čas, zavedajoč se, da se v primeru, ko moramo omejiti svojo zunanjo dejavnost, najdemo pred priložnostjo za *rast navznoter*.

Za zaježitev širjenja pandemije sprejemajo civilne oblasti vsake države nekatere preventivne in kontrolne ukrepe. Kadar nam spoštovanje teh določb predstavlja napor ali nevšečnost, je koristno upoštevati, kar je svetoval sv. Jožefmarija: »Ljubi in spoštuj pravila poštenega sožitja in ne dvomi, da bo tvoja vdana podvrženost dolžnosti prav tako sredstvo, da bi še drugi ljudje odkrili krščansko poštenost, sad božje ljubezni, in srečali Boga« (*Brazda*, št. 322). V dobrobit vernikov in družbe na sploh tudi cerkvene oblasti izdajajo oziroma morejo izdati napotke o obhajanju zakramentov in o pastoralni oskrbi, ki jih bomo sprejeli s hvaležnostjo in zaupanjem v Cerkev, ki je naša mati. Tudi v tem pogledu je treba ravnati zelo previdno in, kadar je potrebno, odpovedati načrtovane izobraževalne dejavnosti, da ne bi prihajalo do nepotrebnih tveganj.

Pomislimo zlasti na kreativne načine, kako ohranjati živo apostolsko poslanstvo in služenje drugim, kadar srečanja zaradi previdnosti ter odredb civilnih in cerkvenih oblasti niso mogoča. Na prvem mestu je prizadevanje, da bi vsak vernik Dela ter vaši prijatelji in sorodniki čutili, da niso zapuščeni. Na primer tako, da vzdržujemo več telefonskih stikov z njimi, pa tudi z drugimi sorodniki in prijatelji, ki jih morda že dalj časa nismo srečali; da izkoristimo vse možnosti, ki jih nudijo tehnologije za izvajanje izobraževalnih dejavnosti (krožki, govori, meditacije, klepeti itd.); da z drugimi delimo izobraževalno gradivo, ki se

nahaja na internetu (nekaj posebnih prispevkov za ta čas je v pripravi na strani [www.opusdei.org](http://www.opusdei.org)), in druge vsebine za pomoč v duhovnem življenju (besedila, zvočni in video posnetki); tako da druge spodbujamo k premišljevanju beril in mašnih molitev za dni postnega časa (na strani [www.vaticannews.va](http://www.vaticannews.va) poteka dnevni prenos papeževe svete maše); da z drugimi delimo izkušnje o tem, kako spodbuditi apostolsko delo v teh okoliščinah itd. To je izreden čas, v katerem je še bolj pomembna medsebojna podpora, izkazovanje ljubezni in prizadevanje, da se nihče ne bi čutil samega.

Kolikor razmere dopuščajo in ob spoštovanju smernic civilnih oblasti, se lahko udejanjanje ljubezni odraža tudi v kreativnih iniciativah za pomoč drugim (sosedom, sodelavcem itd.). Posebno pozornost si zaslužijo najbolj ranljive osebe, kot so ostareli in bolni: z vso previdnostjo je dobro še posebej poskrbeti za njihovo duhovno in telesno oskrbo.

V krajih, kjer so uvedeni strožji ukrepi karantene, spodbujajmo pozitivno vzdušje, tako po domovih pridruženih, supernumerarijev in prijateljev kot tudi v centrih Dela. Poskusimo odkriti priložnosti za prijateljstvo in bratstvo, ki jih te okoliščine ponujajo. V tem pogledu so lahko v pomoč nekatere države in aktivnosti: sprejemati nevšečnosti in nepredvidene dogodke z dobro voljo; ne obdolževati nikogar; razmisliti o načrtu branja in posnetkov; podpirati igre in razvedrilo, da bi otroci ali bratje in sestre preživeli nekaj prijetnih trenutkov; lotiti se opravil, ki so čakala na trenutek miru; telovadba na domu itd.

Bodimo hvaležni zlasti zdravstvenim delavcem, ki v teh dneh vršijo služenje v duhu velike požrtvovalnosti. Naj bo naša pozornost še posebej usmerjena k njim, skušajmo jih podpirati in spodbujati pri njihovem delu.

Molimo torej, da bi tudi ta trenutek bil priložnost za to, da se bolj zblížamo z Gospodom, tako da smo *sejalci miru in veselja* v svoji okolici.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš oče



Rim, 14. marec 2020